

Matt 1, 23 – kerst 2020
LB 498: 1, 2, 5; votum/groet; LB 475; gebed; lezen Matt 1, 18-25; preek; LB 503; lofverheffing Kol 1, 15-20; LB 487; gebed; LB 506; zegen; collecte
Bergschenhoek 25.12.2020 / Gouda 26.12.2021

God met ons – de essentie van kerst **dia**

Eigenlijk vertelt Matteüs haast tussen neus en lippen door over de geboorte van Jezus. Anders dan Lukas die heel precies vertelt wat er gebeurde. Het gaat Matteüs eigenlijk meer om Jozef en hoe hij zijn plek krijgt als vader van Jezus. Maar in het weinige dat Matteüs vertelt wordt volgens mij wel het belangrijkste gezegd over Kerst. Het zit opgesloten in die ene zin, gesproken door de engel, die aan Jozef verschijnt in een droom. Maria zal een zoon krijgen, zegt hij, en jij moet hem de naam Jezus geven, want Hij zal zijn volk verlossen van hun zonden. Oude woorden gaan in vervulling: *'De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren, en men zal hem de naam Immanuël geven, wat in onze taal betekent 'God met ons'.*

That's it, zegt Matteüs. Jezus' geboorte. Immanuël. Met ons is is God. Definitief en voor altijd. Dat is de essentie van kerst.

Wat een wonder **dia**

Misschien dat je er niet eens meer zo van opkijkt. God met ons. Met wie anders zou God moeten of kunnen zijn? Je zegt het wel eens tegen iemand in moeilijke tijden. God is bij je, hoor, Hij laat je niet alleen, Hij is met ons. Maar sta er eens bij stil. Kijk wat een wonder het is. God met ons. Waarom zou God met ons mensen willen zijn? Hij heeft het niet nodig. Hij heeft genoeg aan zichzelf. Hij is Vader, Zoon en Geest in volmaakte liefde verbonden.

En waarom zou Hij met *mensen* willen zijn? Hij heeft ons een huis gegeven om in te wonen, een prachtige wereld. Maar wij, wij hebben God de deur uitgezet. We vechten elkaar het huis uit. We maken een bende van dat mooie huis van God. Wij mensen, wij zijn niet bepaald *met God*... God had zijn handen ook van ons kunnen aftrekken. Hij had ook kunnen zeggen: dan maar niet. Ik ben vanaf nu God *zonder* jullie. Of sterker nog: Ik ben vanaf nu God *tegen* jullie, als jullie zo tegen Mij zijn.

Maar dat doet God dus niet. Nee, God toont zijn warm kloppende hart voor jou en mij en de hele wereld. Ondanks alles. Ik wil met jullie zijn, zegt God. Ik wil niet *tegen* jullie zijn. Ik wil niet *zonder* jullie zijn. Ik wil *met* jullie zijn, voor eeuwig en altijd, hier

op aarde, in jullie leven, niet met oordeel of straf, maar met liefde en ontferming. In de geboorte van Jezus laat God het duidelijker worden dan ooit tevoren: Ik ben met jullie, Immanuël. Wat een wonder is dat!

Het liefste dat God wil **dia**

En weet je, hiermee geeft God invulling aan zijn allerdiepste verlangen. Dit is wat God het liefste wil, wat Hij altijd al heeft gewild. *Met* ons zijn. Samen met ons genieten van alles wat er is. Samen verbonden in een eeuwige liefde. Daarom maakte Hij deze wereld. Daarom zette Hij de mens op die wereld neer. Om met ons te zijn en wij met Hem. Maar het duurde niet lang. Adam en Eva kozen tegen Hem. God zocht Adam op, met een hart gebroken van verdriet: Adam, waar ben je? Nu kan Ik niet meer met jullie zijn. Ze moesten het paradijs verlaten en de deur ging op slot. Maar God heeft zijn verlangen dus niet opgegeven. Hij wil terug naar dat bestaan waarin Hij en wij voor altijd met elkaar kunnen zijn. Dat zegt zoveel over God. Hij houdt vast aan zijn verlangen. Hij wil ons niet kwijt. Profeten kondigden het aan. Die tijd komt terug, zeiden ze, God met ons en wij met God.

En Kerst betekent dus dat God het nu mogelijk gaat maken. Wat Hij het liefste wil wordt in gang gezet. Ik verhuis naar jullie toe, zegt God, in Jezus mijn Zoon. Ik kom in jullie leven. Ik de Schepper van alles wat er is – Ik word mens onder de mensen. Ik ga delen in jullie bestaan. Want zo dicht wil God bij ons mensen komen. Hij wil met je meelopen, met je praten, met je lachen en huilen, zijn arm om jouw schouder slaan. Dat is het liefste dat God wil. Echt met ons zijn. En hoe kan dat beter dan zelf mens te worden? Dichterbij kan God niet komen. Hij kruipt in onze huid. Hij wordt een van ons. Immanuël – het liefste wat God wil.

Het meeste dat Hij voor ons kan betekenen **dia**

Lieve mensen, dit is het meeste dat God voor ons kan betekenen. Met ons zijn. Wij denken vaak dat je pas echt veel voor iemand betekent als je dingen *voor* hem of haar doet. Iemand zit in moeilijkheden en jij gaat een oplossing bedenken. Je wilt er zijn *voor* de ander, iets doen *voor* de ander. Maar ben je in dat alles ook echt *met* de ander? Dat is niet hetzelfde. Je kunt er zijn *voor* een ander, veel doen *voor* een ander, maar dat is iets anders dan zijn *met* de ander. Geven aan de voedselbank bijvoorbeeld. Maar ben je dan ook *met* de mensen die ervan moeten leven? Sta je naast hen? Je kunt iemand helpen, zonder zelf dichtbij te komen. Zijn *met* de ander gaat dieper dan dingen doen *voor* een ander. Soms gaat het samen. Je doet iets voor

een ander, omdat je juist met de ander wil zijn. Maar dan is met de ander zijn belangrijker dan iets doen voor de ander.

Hoe is dat met God? Ja, God is ook iemand die er *voor* ons is en veel *voor* ons doet. Kijk wat Jezus allemaal deed *voor* de mensen. Genezing van ziekte. Vergeving van zonden. Zijn leven geven aan het kruis. Maar dat deed Jezus dus, omdat Hij *met* ons wilde zijn. En dat is het belangrijkste. Met ons wilde Hij het leven delen. En in Hem is God zelf met ons. God wil meer zijn dan de God die dingen voor ons doet. Ik wil met jullie zijn.

Als God alleen maar dingen voor ons zou doen, dan zou Hij op afstand blijven. Hij zou een soort probleemoplosser in de hemel zijn en wij mensen probleemgevallen om op te lossen. Met zo'n God hoef je geen verbinding en contact te hebben. Die vraag je er van tijd tot tijd, als je hulp nodig hebt. God wil meer. Ik wil met jullie zijn. Met jullie leven, met jullie omgaan, met jullie zijn, zoals een vader met zijn kinderen wil zijn. Samen in liefde verbonden. Immanuël – het meeste dat God voor ons kan betekenen!

Nu meer dan ooit **dia**

Lieve mensen, ik hoop dat het bij ons vandaag diep mag binnen komen. Juist nu in onze tijd. Een tijd waarin de nadruk zo ligt op het woord *zonder*. Alweer. We moeten het *zonder* elkaar doen. *Zonder* nabijheid. We zijn veel meer op onszelf aangewezen. Alweer een Kerst die je vooral viert in de kring van je eigen gezin, ieder in zijn eigen bubbel. Weer afstand. En voor velen: quarantaine, afzondering dus, isolatie, voor het eerst of voor de hoeveelste keer.

Eigenlijk is het haast een beeld van hoe wij mensen er voor staan. Alleen. Geïsoleerd. Op onszelf aangewezen. En nu laat God een krachtig *met* horen. God roept het jou en mij toe: Maar Ik ben *met* jullie, zegt God. Ik hef jullie isolatie op. Ik kruip bij jou in je bubbel, in je quarantaine om je te laten weten en voelen: vanaf nu ben je nooit meer alleen, Ik ben er altijd bij. Geen afstand tussen jou en God. Maar nabijheid voor altijd en eeuwig. In Jezus doorbreekt God ons isolement. Weg met de isolatie meer en de quarantaine. In ieder geval niet met betrekking tot God.

Vandaag is de dag dat je mag zeggen: Er kan veel *tegen* zitten in mijn leven en in onze wereld nu, we moeten het *zonder* elkaars nabijheid doen op deze dag, en misschien wel zonder veel meer dat zo fijn zou zijn in ons leven. Maar *met* ons is God. Meer dan ooit hebben we gevoeld of voelen we nog steeds, hoe erg het eigenlijk is, hoe ontwrichtend, om alleen te zijn, zonder een ander, eenzaam en op onszelf

aangewezen. In die wereld springt God. In onze isolatie en quarantaine. En God zegt: Maar Ik ben met jullie. Vergeet dat niet. Hou je eraan vast. Vat er hoop en moed door. Ik laat jullie niet los. Ik laat jullie nooit alleen. Immanuël, Jezus onze Heer – God met ons. Vandaag, meer dan ooit!

Amen